

Bald. *dist. consil.* 198. *ad intelligentiam*, volum. 1. sequitur Titaquell. *de viroque retract.* tituli. *de retract.* *conuent.* §. 1. *gloss.* 7. *versic.* *nec tamen*, numer. 55. & Calfaneus in *Catalogo gloria mundi*, in *ultima eademque* 12. *part. consil.* 99. *versicul.* *duodecimo extendit*, & *Burlat. consil.* 103. quos in hanc partem nouissimè refert atque citat, affirmans ita fuisse decisum in *Reg. Consil. Collater. Neapol.* Vincentius de Franchis *decis.* 95. *num.* 8. Eandem sententiam probauit Gregor. Lopez in *dist.* 1. 31. in *gloss.* *Como sobredicho es*, dum dicit cum Bartol. Angel. & aliis in *dist.* 1. *scripturas*, quod si si testes dicunt de veritate debiti & hypothecca,

sufficiunt duo deponentes, licet non subscripserint: quo casu creditor iste chirographatus praefertur creditori ex publico instrumento ponderans ad hoc *dist.* 1. 31. in *versic.* *Ca es ronce*, ibi. *De dos refugios assi como dicho*, scilicet, de quibus fuit dictum in principio dictae legis, quae loquitur, quando testes solum deponunt de confessione debitoris, non verò de debito & hypothecca. Nec obstat, quod per hoc videatur correcta principalis decisio *dist.* 1. *scripturas*, in *d. versic.* *sin autem*, & *d.* 1. 31. quia respondeo id minimè quidem inconuenire, cessante ratione finali eiusdem, vt praedicebamus,

F I N I S.

INDEX

INDEX

Copiosissimus eorum omnium, quæ in Libro Quinto Quaestionum Practicarum continentur, Ordine Alphabetico compositus.

Prior numerus Quaestionem, Posterior numerum denotat.

A

BSVRDVM non est, quod in eodem testamento seruetur forma testamenti in scriptis & nuncupatiui. q. 5. n. 4
Abundans cautela non nocet. q. 7. n. 3

Actus nullus non impedit fieri illius reiterationem. q. 9. n. 13

Actio vel ius ad rem immobilem pupillo defuncto competens, cui deferatur, an patri vel consanguineis de trunco, stante foro, quod bona redeant ad truncum vel radicem. q. 36. n. 1. cum sequentibus, resoluitur n. 6. quod pater iure communi succedit. Limitatur, num. 9. si consuetudo legitimè praescripta aliud habeat.

Actio solet immobilis iudicari, si ad rem immobilem competat: mobilis verò, si ad rem mobilem competat: & iuxta hanc distinctionem succeditur in actione, stante statuto, quod agnati succedant in immobilibus cognati verò in mobilibus. ibid. n. 2. & 4

Actionem qui habet ad rem, rem ipsam habere videtur. ibid. n. 3

Accessoria & adiacentia quando naturam rei principalis sequantur. q. 51. n. 12

Allegantes excessum dotis receptæ & possessæ à filia & genero, in dubio id probare tenentur. q. 1. n. 3

Alienans res prohibitas alienari (vt sunt res maioratus) vel alienationi consentiens, ad reuocationem admittendus non est, nec etiam eius hæres, nisi fuerit exheredatus. q. 2. n. 3. & 4. cum seqq. sed contra, num. 7. ibid. n. tamen 8. concordantur hæc.

Alimenta præstanda filio naturali virtute executoriæ, de quo deducenda sint. q. 21. per totam, cum seqq.

Alimenta sunt debitum legale ac præsum, ibid. num. 2

Alimenta filiis naturalibus præstanda stantibus filiis legitimis, debent deduci de quinto bonorum, ipsamque non egrediuntur, ibid. n. 3,

nec mutant eius causam literæ executoriales super his latae, ibid. n. 6.

Alimenta debita sunt iure naturali parenti à filio, caduntque sub 4. præcepto De calogis, q. 33 num. 10

Alimenta sunt debita filiis iure naturali, damnaturque error hoc negantium & asserentium solum ex naturali instinctu debita esse, ibid. num. 16

Alimenta debent præstari iuxta reddituum perceptionem. ibid. n. 12

Alteri per alterum de iure communi regulariter non acquiritur actio nec obligatio. q. 58. n. 2. secus de iure Regio, vt ibid. n. 7

Altretratiua posita inter personas honoratas, tam in contractibus, quam in vltimis voluntatibus resoluitur in coniunctam, & vtrique quaeritur ius vel actio pro parte virili. q. 58. n. 5

Animus non reuocandi ex traditione rei, vel rerum in maioratu vel melioratione quomodo colligatur. q. 25. n. 576

Animus compensandi præsumitur, quotiescunque testator dixit, quod legatarius esset legato contentus, & nihil amplius petere possit: etiam si minus sit in legato, quam in debito. q. 3. n. 26. & 27. Fallit, si dixit, quod plus non possit petere de bonis suis: vt ibid. n. 28. & 31. Quare ex his verbis filia non intelligitur prohibita petere dotem maternam, vt in n. 19

Animus non reuocandi inducitur quoad futura, per traditionem illius, quod tempore solum tradi potest. q. 25. n. 17

Annus 14 in viris & in feminis 12, completus requiritur ad hoc, vt non dicantur decedere infra pupillarem ætatem: dies tamen inceptus, quo completur ætas, habetur pro completo. q. 37. n. 6

Annui redditus impositi super bonis immobilibus à maioribus prouenientibus, an redite debeant ad truncum, stante foro consuetudine roborato, quod bona redeant ad truncum vel radicem, q. 44. n. 1. cum seqq. Resoluitur negatiuè, num. 8. Limitatur n. 15. in redditibus irredimibilibus & sic perpetuis, & n. 17. si consuetudo aliud intoduxerit.

O 3 Annu

Index Rerum,

Annui redditus inter mobilia computantur, ibid. num. 2. Quod procedit, quando sunt impositi super bonis immobilibus, & referuntur ad longum tempus, alias fecus ibid. num. 3. Procedit præterea, considerato præsentis status, fecus vero redemptionis tempore, vt ibid. n. 4. Denique id verum est, large & impropiè, vt ibid. num. 14.

Annui redditus, secundum veram sententiam non sunt propriè bona mobilia nec mobilia: sed constituunt tertiam quandam speciem diuersam ab illis, vt nomina debitorum, ibid. num. 7.

Appellatione rei continetur res cum omnibus suis accessoris iuribus & continentis, q. 51. num. 2.

Appellatio bonorum quomodo accipi debeat in quocunque actu bona distinctio, q. 3. num. 22.

Appellatione descendendum omnes descendentes in infinitum comprehenduntur, quæst. 27. num. 16.

Appellatione filiorum naturales tantum comprehenduntur, vbi agit de privilegio & commodo filiorum in æquitate fundato, q. 42. num. 6.

Apprehensa possessione vnus rei hæreditaria, cæterarum rerum hæreditatis eiusdem non est apprehensa, q. 25. n. 3. & 5.

Argumentum à contrario sensu sumi non debet in correctione iuris communis, q. 5. n. 4.

Arbitrarius de pluribus controuersis electus, si de vna tantum iudicat, super aliis non expirat compromissum, q. 9. n. 2.

Area simpliciter legata, debetur ædificium postea in ea super impositum, q. 50. n. 9.

Area domui annexa (legata, donata vel vendita ipsa domo) comprehenditur, si per ipsam domum ad aream sit aditus, q. 51. n. 3.

Area vel vinea emptæ, addita partitionali, tota dicitur partitionalis & truncalis, ibid. num. 4. Sed contra, ibid. n. 10.

Artharum promissio 10. partem bonorum eas promittentis excedere non potest: & an bona fide possessa comprehendantur in bonis, si postea ipsa euincantur, q. 3. n. 1. cum seqq. Et ratio quare vltra 10. partem bonorum nomine artharum promitti non possit, ibid. n. 13.

Artharum promissio in dubio intelligitur de bonis quæ tempore promissionis promissor habebat, nisi de futuris quoque eas promiserit, ibid. n. 2. & bona fide possessa in bonis nostris computantur, ibid. n. 4.

Artharum promissio vel datio vltra decimam partem bonorum iuramento non confirmatur, q. 3. n. 16.

Arthæ in Hispania successerunt in locum donationis propter nuptias, quæ non est in vsu q. 4. n. 2. 3. & 6.

Artharum promissio fieri potest, constante matrimonio sic olim donatio propter nuptias, ibid. 4. n. 5.

Artharum donatio non est pura, sed remuneratoria, ibid. n. 6.

Artharum donatio est debitum voluntarium, non vero præcium aut necessarium, ibid. n. 10.

Artharum necessitas vsu iam sublata est, ibid. n. 12.

Artharum necessitas, etiam in locis in quibus consuevit, ipsas dari, procedit ex causa voluntaria contrahentium, non vero necessaria, ibid. num. 13.

Auth. de nupt. §. hinc nos, vers. sed quanta quidem ratio & intellectus, q. 16. n. 32.

Auth. de aqualit. dot. §. his consequenter, coll. 7. intellectus, q. 59. n. 5. & iterum, q. 60. n. 19. & 21.

B

Bastardus, an admittatur ad retractum: q. 42. n. 2. Limitatur opinio affirmatiua, n. 9.

Bastardi, & si de iure non contineantur sub nomine familiae & cognationis, nec liceat eis arma suorum prædecessorum portare: aliud tamen est de consuetudine, ibid. n. 7.

Bona appellatione naturali intelliguntur deducto aie alieno, q. 3. n. 17. Idem in vsu fructu omnium bonorum relicto, ibid. n. 18.

Bona propriè dici non possunt, quæ plus incommodi quam commodi habent, q. 1. n. 20.

Bona in dubio non censentur esse maioratus, sed potius libera, q. 23. n. 10.

Bona dotalia non dicuntur esse in bonis mariti, q. 38. n. 3. & n. 15. quomodo intelligatur, q. 38. n. 3. & n. 15. quomodo intelligatur.

Bona mobilia dicuntur, quæ neque mouentur, nec moueri possunt: *como son las heredes, y laores.* q. 44. n. 10.

Bona fide possessa, in bonis nostris computantur, q. 3. n. 4.

Bona fides vnus ex parentibus prole legitimam efficit, respectu vtriusque parentis: ipse tamen parens scienter contrahens, non est legitimus, proli, q. 35. n. 3. Sed contra, ibid. n. 4.

Bonorum appellatio quomodo accipi debeat in quocunque actu, bona distinctio, q. 3. n. 22.

C

Cap. Consultationibus, de iure patronat. ratio & intellectus, q. 3. n. 40. cum seqq.

Casus in dispositione hominis contingens, præter ipsius ordinationem, non includitur sub eius dispositione, & sic in casu omisso maior sit ratio disponendi, q. 28. n. 7.

Casus omnis remanet sub dispositione iuris communis, ibid. n. 9.

Castro concessio in feudum, intelliguntur concessæ munitiones ibi perpetuo positæ pro custodia castri, q. 31. n. 20.

Castro concessio, concessum videtur territorium & iurisdictio ei annexa, ibid. n. 32.

Cessionarius maioratus, an vti possit remedio 145. Taur. hodie l. 8. tit. 7. lib. 5. Nouæ Collect. Reg. q. 32. n. 1. cum seqq.

Cedere potest primogenitus in vita in fauorem secundogeniti ius possessionis sibi competens ex l. 45. Taur. ibid. n. 6. & vide q. 40. n. 8. & 9.

Cedi potest interdictum recuperanda, d. q. 32. n. 7.

Cessio maioratus in fauorem secundogeniti facta, non præiudicat successoribus legitimis potius ius habentibus cessionario, ibid. n. 13.

Census, quibus hodie vtitur, sunt propriè bona mobilia, q. 44. n. 5.

Census redimibiles an veniant in maioratu constituto de bonis immobilibus, q. 44. n. 14.

Census constitutus super studiis, in quibus iure forti succeditur, soluendus est ab omnibus hæreditibus pro portionibus hæreditariis, q. 53. n. 11. & ibid. n. 14. quomodo hoc intelligatur.

Ciuilis appellatio est, quæ etiam admixta habet onera, vt hæreditas, bonorum possessio, & id quod bona fide possidetur, q. 3. n. 19.

Ciuilis

& Verborum.

Ciuilis appellatio ad facultates tantum refertur, ibid. n. 21.

Clausula rebus sic stantibus intelligitur regulariter in omni actu & dispositione, etiam in iuramento, q. 3. n. 37. & 38.

Clausula codicillaris semper censetur apposta in testamento inter liberos, q. 11. n. 3. Et quid tunc operetur: ibid. & n. 5. Quomodo hoc intelligatur.

Clausula codicillaris apposta in testamento, quod postea rumpitur vel annullatur ex causa præteritionis vel exheredationis, operatur reprobationem fideicommissi à venientibus ab intestato, ibid. n. 7. Idem intelligendum est de hæreditibus scriptis in primo testamento, si secundum est nullum, & habet clausulam codicillarem, vt hic, ibid. n. 8.

Clausula codicillaris, quando testamentum est nullum, operatur vt purè intelligatur esse relicto fideicommissum: quo casu legitima tantum, non etiam Trebellianica deduci potest, q. 11. n. 9.

Clausula codicillaris subintellecta, veluti in testamento inter liberos præd. effectum non operatur, ibid. n. 10.

Cognatus naturalis tantum, vel ex eo nepos legitimus pupilli decedentis, an excludat eius patrem à successione bonorum truncalium, iuxta forum patriæ legitime præscriptum, q. 42. n. 1. cum seqq. n. 4. affirmatiue resoluitur, & n. 9. limitatur in nato ex damnabili coitu.

Cognoscit potest de proprietate, cum possessor id non contradicit: fecus alias, q. 3. n. 52. & seqq.

Columbæ existentes in columbario & pisces in piscina, &c. an sint mobilia vel mobilia assignanda, q. 52. n. 9.

Commisarius nullum condens testamentum ex defectu solemnitatis vel alia ex causa, potest iterum validum testamentum condere cum Tello & Pelacz, contra Matienz. q. 9. n. 19. & 22.

Computatio quotiescunque faciendi est, deducendum prius est æ alienum, q. 3. n. 25.

Compendandi animus quoties præsumatur vel non, in legato relicto à testatore, q. 3. num. 26. cum seqq.

Conditio emancipationis impletur morte vel alio modo, q. 32. n. 9.

Conditione impleta perinde est, ac si contractus ab initio fuisset purus, q. 47. n. 9.

Confessio simpliciter facta in testamento de debito, non est contractus nec quasi contractus, nisi quando pars est præstans & acceptans, vel si ex modo constiterit colligatur testatorem voluisse contrahere: quia tunc valebit in vim contractus & confessionis inter viuos, q. 57. num. 10.

Confessio in testamento facta in fauorem tertij de debito, non probat debitum in dubio, nec testator in vita poterit ex ea solum conueniri, quia habet vim tantum taciti legati, nisi adsint alie coniecturæ, ibid. n. 3. 7. & 11.

Confessio de debito iurata in præiudicium legitime debite filio, an & quando valeat, ib. n. 5.

Coniuncta coniectura in distincta & distincta in coniunctam sepe ex mente disponentium & ex verisimilitudine aliusque coniecturis resolui debet, q. 25. n. 12.

Consuetudo non solum est interpretatiua legum sed & privilegiorum & scripturarum ex de-

cennij lapsu, etiam si ad præteritendum requiratur tempus immemorabile, q. 13. n. 26. & 27.

Consuetudo localis non est extendenda vltra locum in quo viget, q. 37. n. 18.

Consuetudines & leges locorum, in quibus sita sunt prædia, seruanda sunt, ibid. n. 11.

Consuetudo ciuitatis ad villas & castra eadem adiacentia extenditur, ibid. n. 14.

Consuetudo sola absque foro redeundi bona ad truncum vel radicem non sufficit, nisi foris consuetudine munitus vigeret, præterquam si consuetudo esset immemorialis, ea enim sola sufficeret, ibid. n. 22. & 23.

Consuetudo immemorialis siue præscriptio nunquam à lege censetur exclusæ, etiam si omnis consuetudo excludatur, nisi ipsa specialiter reiciatur, q. 37. n. 24.

Consuetudo vel statutum disponens vt patentes ab intestato non succedant, non excludit eos à legitima, q. 43. n. 5. Sed contra, ibid. n. 8.

Consuetudo vel statutum loquens in casu vero, non habet locum in casu ficto, q. 44. n. 11. Intellige tamen, vt ibid. n. 13.

Constitutum ita efficit irrevocabile maioratum seu meliorationem ac vera traditio, q. 25. n. 12.

Constitutum acquirit veram possessionem ciuilem & naturalem, etsi actus acquirendi sit fictus, q. 25. n. 23. & dominium vtile ac directum, ibid. n. 24. Idem contingit in ceteris actibus fictis, ibid. n. 25.

Constitutum transfert possessionem, non solum bonorum præsentium, sed etiam futurorum, quando constitutum sit de omnibus bonis expressè, vel simpliciter ex momento acquisitionis, non tamen ex die constituti, q. 25. n. 28. & 29.

Constitutarius an in momento acquisitionis bonorum ante ipsam acquisitionem possit interuercere possessionem, ibid. n. 39. cum seqq.

Constitutum per clausulam in dispositione conditionali appositam acquiritur possessio, demum conditione impleta, q. 26. n. 4. Non tamen iterum donatio reuocatur, vt ibid. n. 5. Et procedit nedum inter extraneos, sed etiam in donatione facta à patre filio, nisi alteri filio donationem fecerit eique tradiderit rem, vt in num. 6.

Limitatur quando constitutum est purum, licet prima dispositio sit conditionalis, vt in n. 7. Et an hæc hodie procedant in melioratione tertij in contractu inter viuos facta, attempto iure Regio, agit ib. n. 9. & 10. cum seqq.

Contractus celebratus in testamento irrevocabilis est, licet testamentum irritum sit, q. 57. n. 2.

Copia probationis non est coarctanda, q. 23. n. 16.

Corrumpere gradum non dicitur, qui admittitur per representationem, q. 28. n. 26.

Creditor privilegiatus an reuocet pecuniam posteriori creditori solutam bona fide consumptam, q. 61. n. 2. & 3.

Creditor prior, habens expressam hypothecam absque alio privilegio, potest pecuniam posteriori solutam auocare, sicut sileus, cum limita. & sublimit, ibid. 5. cum seqq.

Creditor hypothecarius prior, ex scriptura priuata subscripta tribus testibus integræ opinionis, præferatur posteriori creditori habenti hypothecam ex publico instrumento, q. 63. num. 1. Declaratur latè per totam questionem prædicti tres testes subscribentes debent esse masculi, ita quod non sufficiunt

Index Rerum,

scemur. *Ibid.* n. 2. Debent etiam predicti tres testes recognoscere in iudicio subscriptiones suas. *ib.* n. 3. Requiritur etiam subscriptio partis, præter subscriptionem testium. *ibid.* n. 4. Et testes predicti debent esse probata & integræ opinionis: hocque probari debet. *ibid.* n. 5.

D

Debita pupilli decedentis, relicta bonis mobilibus & truncalibus quomodo soluenda sint, & de quibus bonis. q. 53. n. 1. cum seqq. & *ibid.* n. 3. ponitur resolutio. & n. 6. & 8.

Debita contracta post meliorationem irrevocabiliter factam, non deducuntur ex ea. q. 62. n. 7.

Debita deducenda sunt prius ex bonis eius, qui promisit art. has, ad computationem faciendam, ut sciatur, an excedant decimam partem bonorum, necne. q. 3. n. 32.

Debita defuncti de corpore hæreditatis deducuntur. q. 21. n. 3.

Debitor tenetur consentire instrumento apponi omnia, quæ sunt de consuetudine. q. 55. n. 6.

Delegatus in extrajudicialibus potest variare, ut hic. q. 9. n. 26.

Descendentes in successione maioratus in infinitum ex representatione admittuntur. q. 27. n. 15. & n. 24. ubi idem in collateralibus.

Descendentium appellatio omnes descendentes in infinitum comprehenduntur. *ibid.* n. 26.

Descendentes omnes meliorati in tertio bonorum, sunt prius vocandi, antequam fiat transitus ad alias lineas, vel ad extraneas, in casu l. 27. Taur. q. 14. n. 4.

Dictio alternativa posita inter personas honoratas, tam in contractibus, quam in ultimis voluntatibus resoluitur in coniunctam, & utriusque queritur ius vel actio pro parte virili. q. 58. n. 5.

Discedi non potest ex verbis dubiis à legum sententia. q. 28. n. 37.

Disiuncta in coniunctam, & coniuncta in disiunctam sæpe ex mente disponentium, & ex verisimilitudine, aliisque coniecturis resolui debet. q. 25. n. 12.

Diminutio contingens post meliorationem tertij & quinti, vel maioratum, ex causa onerosa, an possit eam vel cum minuere vel alterare. q. 62. n. 9.

Dispositio testatoris restringitur ad casum & personam ab eo expressum, etiam in materia alias extensibili. q. 28. n. 6.

Dispositio noua vetè inducitur propter diversam personam. *ibid.* n. 14.

Dispositione voluntaria quod scriptum est, sequendum est, prout iacet. *ibid.* n. 16.

Dispositio quando fundata est in sola voluntate, nunquam proceditur de similibus ad similia. *ibid.* n. 17.

Dispositio expressa requiritur ad excludendam representationem, aut ita tacita, quod in dubio reuocari non possit. *ibid.* n. 38. & 39.

Dispositio testatoris facta in vnum casum, extenditur ad omnem alium, in quo verisimiliter idem disposuisset, si de eo interrogatus fuisset, & de vna persona ad aliam ex coniecturis voluntatis testatoris. *ibid.* n. 55.

Dispositio hominis consumitur in primo actu valido, non etiam in invalido. q. 9. n. 14.

Dispositio legis locum non habet, ubi verba legis

non conueniunt. q. 15. n. 4.

Domus facta in solo vel area aliena cedit eidem. q. 31. n. 2. & n. 6. quomodo hoc intelligatur.

Domo destructa vsque ad arcam, dominus non compellitur eam reedificare, quia diceretur noua constructio. *ibid.* n. 13.

Domus habitatio vel proprietate legata, venit habitatio horti accessorii & coniuncti, alias non. q. 31. n. 15.

Domo vendita, venit hortus eidem coniunctus, quando per eum aditus ad domum parabatur. *ibid.* n. 16.

Dominium transfertur ex traditione in maioratus successorem vel melioratum. q. 25. n. 6.

Dominium vile atque directum acquiritur ex constituto. q. 25. n. 24. Idem est in aliis actibus factis. *ibid.* n. 25.

Dominium statim transfertur, quando fit traditio ex contractu conditionali. q. 26. n. 8.

Dominium & possessio transeunt ipso iure in eum, cui aliquæ res post certum tempus donate fuerunt. q. 32.

Dominium quomodo intelligatur. q. 3. n. 36.

Donatio facta à patre filio, valet & est irrevocabilis in omnibus casibus, in quibus in filium familiæ transfertur dominium. q. 25. n. 7.

Donatio in dubio non præsumitur. q. 24. n. 7.

Donatio absentis facta etiam iurata, reuocari potest ante acceptationem donatarij. q. 37. n. 6.

Donatio vel melioratio in officio ex causa matrimonij facta, iure Regio potest reuocari etiam constante matrimonio. q. 2. n. 15.

Donatio propter nuptias olim erat necessaria & præfixa. q. 4. n. 11.

Donatio remuneratoria an de quinto vel de corpore hæreditario deducenda sit. *ibid.* n. 16.

Donatio inter vivos facta reuocatur suscepti liberis, de quibus donator in dubio non censetur cogitasse. q. 10. n. 2.

Donatarius an testa via condemnari possit ad soluendam debitam donantis, prout se obligauit in donatione. q. 53. n. 4.

Donans ultra metam legis absque insinuatione, potest donationem impugnare. q. 2. n. 9.

Dos in officio cum fructibus excessus repeti potest etiam constante matrimonio, iure Regio attento, & quid de iure communi. *ib.* n. 13. & 14.

E

EA, quæ facta hominis fundo adiciuntur, propriam & separatam conditionem habent, egentque separata possessionis apprehensione & separata præscriptione. q. 51. n. 7. ubi n. 8. ampliat, nedum quando principaliter res alteri addita est, sed etiam quando accessorie.

Edificium factum in area de trunco patrimoniali, an sit quoque de trunco patrimoniali, ita ut in eo iuxta forum consuetudine roboratum succedatur. q. 50. n. 1. cum seqq. & n. 11. & 12. cum seqq. ponitur resolutio.

Edificium cedit solo etiam rei subiectæ restitutioni: debent tamen solui expensæ, secundum veram & iustam æstimationem. q. 50. n. 3. & 4.

Edificium factum, constante matrimonio, in area vnus ex coniugibus, cedit solo: expensæ autem communicantur inter utrumque. *ibid.* n. 8.

Educatio filiorum est de iure naturali. q. 21. n. 9.

Eligentes

& Verborum.

F

Eligentes nulliter possunt aliam electionem facere. q. 9. n. 9.

Eligentes nulliter potestatem, possunt postea iterum eligere. *ibid.* n. 14. Idem si prima electio non fuit sortita effectum. *ibid.* n. 15.

Emptor rei maioratus an recuperet expensas in ea bona fide factas à sequente successore illam euincente, & an eidem emptori competat pro eis ius retentionis. q. 29. n. 1. cum seqq. & n. 8. cum seq. Quid si expensæ factæ sint mala fide.

Emptor bonæ fidei rei subiectæ restitutioni recuperat pretium à venditore, si ab eo prædicta res euincatur, & meliorationes ab eo factas ad eius euidentem utilitatem à successore eiusdem rei. *ib.* n. 4.

Emptor sciens grauamen rei subiectæ restitutioni, non habet actionem ad recuperationem melioramentorum. q. 29. n. 9. & 10.

Empta res, *vide*, Res empta.

Error facit ius & præfert veritati, q. 3. n. 5.

Episcopus beneficium alicui conferendo, gratiam ei facit, eum præ aliis eligendo. q. 16. n. 42.

Æstimatio in dubio facit emptorem. q. 38. n. 2. & periculum ac commodum tunc spectat ad maritum, ut *ibid.* n. 7.

Exclusus semel, remanet semper exclusus. q. 40. n. 7.

Executor formam sibi traditam in testamento non seruans, iterum potest eligere. q. 9. n. 3.

Executor testamenti, cui est commissa distributio bonorum pro amore Dei, vel inter pauperes, potest eligere filium proprium spurium: non vero filium spurium testatoris. q. 16. n. 21. & n. 43.

Exempla non arctant regulam. q. 23. n. 20. ut in lib. 3. q. 17. n. 74.

Expensæ vtiliter factæ à tertio bonæ fidei possessore, regulariter recuperari possunt ab eo. q. 29. n. 3.

Expensæ necessarias vel vtiliter factas, nullus casus euentire potest, in quo non deducatur malæ fidei possessore. q. 29. n. 11. & *ibid.* n. 12. quod fur potest eas recuperare, & etiam in conscientia, ut *ibid.* n. 13.

Expensæ vel deducantur, quid articulari & probari debeat. *ibid.* n. 18.

Expensæ voluntarias potest quis tollere atque abradere absque præiudicio ædificij, nisi euincens tantum velit prestare. q. 30. n. 4.

Expensæ factæ in domibus & cæteris rebus maioratus, de quibus loquitur l. Taur. 46. siue magnæ, siue parvæ sint ac valde viles, non debentur possessori expendenti. q. 31. n. 9.

Expensæ ædificij debent solui secundum veram & iustam æstimationem. q. 50. n. 4.

Expendens multum in faciendò oliuierum, vel reuocandam terram propter eius amoenitatem, vel alias, nihil tunc recuperat ab euincente: & quomodo hoc intelligatur. q. 29. n. 14.

Expendens ad hoc, ut expensas recuperet, debet de eis opponere in lite contra euincentem, vel saltem in executione sententiæ contra eam latæ. *ibid.* n. 31. & 16.

Extensio non fit de persona ad personam, etiam ex verisimili mente. q. 28. n. 13. & 15.

Extensio licita est in substitutionibus de vno capite expresso per testatorem ad aliud simile. *ib.* n. 61.

Ex verbis dubiis non debet à legum sententia discedi. *ibid.* n. 37.

Facultas concessa ad condendum maioratum, alimentis competentibus cæteris filiis non relicta, non valet. q. 43. n. 13.

Facultas commissionis non consumitur, ubi commissarius non disposuit secundum formam sibi assignatam iuxta l. 31. & 33. Taur. q. 9. n. 4.

Facultas testandi concessa prælato, non expirat primo actu testamenti. *ibid.* n. 7.

Facultas Regia ad faciendum maioratum in quacunque personas, ad habiles tantum & capaces restringitur. q. 16. n. 35. et 1.

Facilius pereunt ea, quæ sunt de iure specialis, quam ea, quæ sunt de iure communi. q. 47. n. 6.

Faor publicus versatur in conseruatione testamentorum & actuum iudicialium. q. 3. n. 39.

Fauendum potius in dubio est hæreditibus iure communi succedentibus quam succedentibus iure fori consuetudinarij. q. 50. n. 2.

Feudo ab antiqua concessione consistente in certis agris sine aliquo ædificio, si vltimo defunctus vasallus domum ibi nouiter construxerit, debetur domus primogenito, cum horto & suis appendicibus ex natura terræ, cui adheret q. 31. n. 3. sed æstimatio possessori soluenda est, ut *ib.* n. 7.

Feudalis res non efficitur, quæ additur fundo feudali. q. 51. n. 6.

Fideicommissarius non tenetur compensare fructus rei subiectæ restitutioni cum ædificijs & melioramentis in ea à se factis. q. 50. n. 7.

Fideicommissarius vel legatarius decedens ante aduentum conditionis, nihil transmittit ad hæredes. q. 39. n. 7.

Fideicommissum relictum proximioribus de stirpe post mortem grauati, non potest in vita restitui aliis, qui tunc temporis erant proximiores. q. 40. n. 5. & n. 13.

Filij patris dotantis filiam vltra metam legis Regiæ, an in vita eiusdem patris possint se opponere pro suo interese contra executionem dotis. q. 2. n. 22.

Filij viuente patre nullum ius habent ad hæreditatem, neque ad quicquam ea petendum etiam pro legitima, neque in spe considerabile, nisi tantum post mortem patris. q. 2. n. 23.

Filius ex electione dara sibi à patre nulliter eligens res, in quibus habere debeat tertium & quintum, in quibus est melioratus ab eodem, potest iterum valide eligere. p. 9. n. 23. Sed hoc debet intelligi, ubi eligenti nulla potest imputari culpa: secus alias. *ibid.* n. 25.

Filius melioratus in 3. irrevocabiliter videtur, quod grauati postea seorsum non possit. q. 12. n. 7. sed contra n. 8.

Filius legitime ætatis potest consentire in grauamina apposita in melioratione tertij sibi prius irrevocabiliter facta, vel ea ipsa apponere. *ib.* n. 9.

Filius naturalis vel spurius necessario vocandus est respectu matris in casu l. 27. Taur. respectu vero patris voluntarie. q. 13. n. 4. sed contra vide. *ibid.* n. 5. & 7.

Filij naturales non succedunt matri in maioratu. *ibid.* n. 8.

Filij naturales non stantibus legitimis, hæredes necessarii sunt matri. q. 15. n. 4.

Filius spurius substitutus pupillariter filio legitimo, aliis legitimis existentibus, an debeat habere virtute substitutionis prædictæ, non solum

Index Rerum,

bona aliunde quaesita, sed etiam legitimam pupilli, & tertiam partem, in qua pupillus fuit melioratus a patre praeter ceteris filiis, q. 16. n. 1. cum seqq. Negativam partem probat auctor, n. 52. cum seqq. contra Costam.

Filius spurius substitutus pupillariter filio legitimo, non succedit ei in bonis quaesitis a parente ultra eam partem, quam iure capere potest: sed in bonis aliunde pupillo quaesitis, licet iudicio & ordinatione patris, quaest. 16. num. 3. Hoc procedit nedom in filio naturali, sed etiam in spurio, cui pater nihil relinquere potest. *ibid.* n. 4.

Filius spurius proprie dicitur, qui est natus ex coitu, utroque iure reprobo. quaest. 16. num. 50.

Filius spurius aliquando accipitur in genere, aliquando in specie, q. 16. n. 46. exempla numeris sequentibus.

Filius spurius etsi nihil capere possit ex bonis libertini patris, potest tamen solidum capere ex bonis eius patroni. q. 16. n. 18.

Filium spurium proprium eligere potest executor testamenti, cui est commissa distributio bonorum pro amore Dei, vel inter pauperes, non vero filium spurium testatoris. q. 16. n. 21. & n. 43.

Filii spurii iure communi omnino incapaces sunt; iure vero Regio capaces quinta partis tantum pro alimentis. Quod procedit non solum in maiori Regia facultate constituto: sed etiam in melioratione tertij & quinti. q. 16. n. 35. & 36.

Filius spurius potest capere ab aliis consanguineis & extraneis ex contractu vel testamento, excepto patre. *ibid.* n. 38.

Filius melioratus a patre in tertia parte bonorum, non a patre, sed a lege recipere videtur, quaest. 16. num. 26. sed contra. num. 40. & 41.

Filius in vita patris nullum ius habet in bonis patris, etiam quoad legitimam, nec in spe considerabile. q. 16. n. 28.

Filius nunquam intrat locum patris, dum agitur de successione aliorum transfusaliu, quam patri primi, etiam si agatur de successione patri magni. q. 17. n. 3.

Filius primogenitus efficit primum caput in linea descendentiu: secundogenitus autem secundum, &c. Idem est in collateralibus primi testatoris. q. 17. n. 19. & 20.

Filius fratris secundogeniti atque praemortui admittendus est ad successione maioratus, mortuo patre postestore sine liberis, excluso fratre tertio genito eodemque patruo. *ibid.* n. 29.

Filius fratris secundogeniti praemortui praefertur in successione maioratus fratri Minori ultimi possessoris maioratus, decedentis absque liberis. *ibid.* n. 32.

Filius tempore, quo fit testamentum per patrem vel matrem, potest consentire propriae exheredationi vel praeteritioni. q. 36. n. 2.

Filius primogenitus, non stantibus descendentiis, cedere potest in favorem secundogeniti iuri primogeniturae, quaest. 40. num. 8. requiritur tamen consensus institutoris maioratus in eius vita, ut *ibid.* num. 9. Vide etiam in q. 32. n. 6.

Filius licet renuntiaverit hereditati paterna cum iuramento, nihilominus patri succedit in his bonis, quae eidem binabo postea obvenuerunt ex successione alicuius filij primi matrimonij, quaest. 41. num. 4. Idem in filio exheredato, ut *ibid.* n. 8.

Filij illegitimi non gaudent honore, privilegiis & dignitate parentum, nec dicuntur de domo, seu agnatione & familia parentum, nisi sint legitimi per subsequens matrimonium. q. 43. num. 3.

Filiorum appellatione naturales tantum comprehenduntur, ubi agitur de privilegio & commodo filiorum in aequitate fundato. *ibid.* num. 6.

Filius decedens sicut patrem alere tenebatur, ita & eius haeres. q. 43. n. 17.

Filius, qui cum iuramento hereditati patris renuntiavit, non videtur alimentis, si necessitate premitur, renuntiasse, etiam si expressè iuraverit alimenta renuntiasse. quaest. 43. n. 18. & 19.

Filius regulariter non cogitur vendere proprietatem ad alendum patrem, sed ex relictis debet cum alere, nisi cum aliunde alii non potest. *ibid.* n. 20. 21. & 23.

Filius vel alius descendens tempore, quo sibi gravamen legitimum imponitur, potest eidem gravamini consentire, etiam in praedictis filiorum suorum. q. 45. n. 11.

Filius natus ex damnabili coitu, nullo modo patri succedit, & quando dicitur hodie natus ex huiusmodi coitu. quaest. 16. num. 51. & 52.

Filius, cui relinquitur aliquid ultra legitimam, institutus sub conditione casuali, iuxta vel potestativa, vel apposito et aliquo gravamine in legitima, quid possit facere, & utrum reiciatur conditio vel gravamen, vide q. 18. num. 5. & num. 14. 15. & 16. & num. 17. 18. & 19.

Finita una linea, prius admittitur descendens ex linea sequenti, quam hi, qui sunt in ceteris lineis, etiam si sint propinquiore. quaest. 28. num. 47.

Fiscus solvit debita bonorum delinquentis, quae iure suo occupat. q. 53. n. 5.

Fiscus ratione suae tacitae hypothecae praefertur expressae alterius creditoris anterioris in bonis postea quaesitis, non vero in bonis iam prius acquisitis, quaest. 60. num. 11. Hoc tamen procedit, quando primus creditor non habet aliud privilegium, quam prioritatem temporis; secus alias, puta si esset creditor ex causa tutelae. *ibid.* n. 12.

Fiscus & mulier respectu hypothecae pari passu ambulant, & unus non praefertur alteri: sed qui prior est in tempore, potior est in iure. *ibid.* num. 13.

Fiscus hodie iure Regio praefertur anterioribus tacitis hypothecis, sicut mulier pro dote sua. *ibid.* n. 17.

Fiscus prior creditor agere potest ad pecuniam postriori creditoris solutam a debitore, etiam si ea consumpta sit bona fide si debitor sit inops, & non habeat, unde fisco satisfacere possit, quaest. 61. num. 1. Quod procedit, etiam si sit soluta ex causa onerosa. *ibid.* num. 4. Idem est in alio creditore privilegiato: & quomodo hoc

& Verborum.

hoc intelligatur, *ibid.* n. 2. & 4. non tamen procedit in priore creditore privilegiato quoad actionem personalem tantum. *ibid.* n. 3.

Forma inducitur in omnibus dispositionibus per clausulam annullatiam. q. 5. n. 7.

Forma a lege induta praecise observanda est, cum ea semper substantialis censetur. q. 23. n. 3.

Forma probationis immemorialis a iure Regio requisita, non est omnino reicienda, nec etiam scrupulose sequenda. q. 23. n. 14.

Forus, quod bona redeant ad truncum & radicem Aleantae, & in maiore parte regni in decedentibus infra pupillarem aetatem observatur. q. 57. n. 5.

Forus praedictus ut correctorius iuris communis extendi non debet, sed restringi omnino ad locum & casum tantum, in quo loquitur, & ad personas, in quibus loquitur & observatus est. *ibid.* n. 9. & 16.

Forus originis & domicilij in successione trunci non attenditur, sed locus acquirendarum rerum. *ibid.* n. 12.

Forus praedictus, quod bona redeant ad truncum vel radicem, vigens in civitate vel villa, observandus etiam est in villis & castris carentibus iurisdictione, quae illis subiant, nisi in his adfit contraria consuetudo. q. 37. n. 13. & 15.

Forus Hispaniae eatenus custoditur, quatenus vstitutum esse constiterit, nisi sit notorius, scriptus & uniuersalis, & a legibus iuris regni approbatus, pro ut est ille de diuidendis lucris constanti matrimonio quaesitis inter virum & uxorem. q. 37. n. 18. & 19.

Fori quod bona redeant ad truncum vel radicem, probandus est usus, licet a lege Regia sit approbatus, quia particularis est. *ibid.* n. 20. & debet probari eo modo, quo consuetudo probatur, non vero ut usus, ut in n. 21.

Forus praedictus an habeat locum in bonis mobilibus datis in dotem, estimatis in ea estimatione, quae facit emptionem. q. 38. n. 1. cum seqq.

Forus, quod bona redeant ad truncum vel radicem, est odiosus & correctorius iuris communis & l. 6. Taur. in 1. parte. q. 44. n. 12.

Foro stante, quod bona redeant ad truncum vel radicem, cui deferatur actio vel ius ad rem immobilem pupillo defuncto competens, patri vel consanguineis de trunko. q. 46. n. 1. cum seqq. Resolutur n. 6. quod patet iure communi succedat. Limitatur n. 9. si consuetudo legitime praescripta alii habeat.

Frateres succedentes ab intestato fratri non vtrique coniuncto, quomodo soluant eius debita. q. 53. n. 2.

Fructus non sunt computandi cum aedificiis seu melioramentis bona fide factis. q. 29. n. 5.

Fructus melioramentorum percepti non sunt solvendi. q. 29. n. 17.

Fructus rei maioratus alienatae per possessorem eiusdem, & a successore rei vendicatae, an sint restituendi. q. 32. n. 20. cum seqq.

Fructus non sunt restituendi a bona fide possessore nisi a tempore litis contestatae. *ibid.* n. 22. & 23.

Fructus percepti ex re subiecta restitutioni, non sunt cum aedificiis & melioramentis compensandi. q. 50. n. 6.

Funeris impensa de quo quinto deducatur, duobus quintis relictis. q. 19. per rotam.

Funeris impensa deducenda est ex tertio bono-

rum, in quo pater melioravit aliquem ex filiis vel descendentiis suis, hoc adiecto, ut de illo solueret eam, &c. q. 20. per rotam.

Fur potest recuperare expensas necessarias vel vitales ab eo factas in re futiva, etiam in contra scientia. q. 29. n. 12. & 13.

G

Abellae seu tertiae empta a possessore maioratus oppidi maioratus, eidem non accrescunt. q. 31. num. 35.

Gratus non representatur, sed tantum persona parentis quoad qualitatem primogeniti. q. 27. n. 21.

Gratus non dicitur corrupti nec alterari, sed representari, quando remotior admittitur ex representatione. q. 28. n. 45.

Gravatus restituere certae personae post certum tempus, potest id praeveneri: secus si incertae personae electio vel restitutio facienda est. q. 40. n. 3.

H

Hereditas non adita non transmittitur ad haereses. quaest. 39. num. 8. Fallit in hereditate truncali, quia est lucrum legale, ut *ibid.* num. 9.

Haeres filij sicut & ipse filius tenetur alere eius patrem. q. 45. n. 17.

Haereditibus iure communi succedentibus potius fauendum est, quam succedentibus in iure forti consuetudinarij. q. 50. n. 2.

Hidalgo (segun la ley de Partida de los Reynos) es hombre escogido de buen lugar, id est, de buen linage con algo, que quiere tanto deziren lengua Castellana, como bien: y assi llaman hidalgos, que significa tanto como byos de bien: lateque de hoc agitur. *ibid.* n. 34. cum seqq.

Hidalguia est hereditas proavotum. *ibid.* n. 89.

Hidalgo verdadero, no pierde la hidalguia por que no bina noblemente: secus in nobili ex accidenti: como es el de privilegio y esencion. *ibid.* n. 89. & 91.

Hypotheca tacita pro dote praefertur alteri hypothecae priori tacitae non privilegiatae. q. 60. num. 5.

Hypotheca prior siue expressa siue tacita regulariter extra causam dotis praefertur posteriori tacitae vel expressae. *ibid.* n. 6.

Hypotheca tacita pro dote praefertur alteri hypothecae expressae priori etiam non privilegiatae. *ibid.* n. 7.

Hypotheca expressa pro dote an praefertur alteri hypothecae expressae anteriori. *ibid.* n. 8.

Hypotheca prior tacita pro dote praefertur expressae posteriori. *ibid.* n. 9.

Hypotheca expressa praecedens an praefertur tacitae posteriori pro dote, non solum in bonis prius quaesitis, sed etiam in quaesitis post dotem receptam, necne. *ibid.* n. 10.

Hypotheca prior ex privata scriptura praefertur instrumento publico posteriori, si illud habens fateatur scripturam privatam confectam fuisse a parte tempore illo, cuius scriptura meminit: idem est, quoties scriptura privata recognita est per testes in ea scriptos, licet non subscriptos ante confectioem publici instrumenti posterioris. q. 63. n. 6.

Hortus quando veniat legata habitatione vel propriu

Index Rerum,

proprietate domus, vel vendita ipsa domo. q. 31. num. 15. & 16
 Hortus coniunctus pars maioratus est. ibidem, num. 17
 Hortus vel area domui annexus vel annexa (domo legata, donata vel vendita) comprehenditur, si per ipsam domum ad hortum vel arcam sit aditus. q. 51. n. 3

I

Idem dicendum est in casu omisso, quod in expresso, quando testator de illo interrogatus idem responderet. q. 9. n. 21
 Immemoralis probationis forma iure Regio requisita, non est omnino reiicienda, nec etiam scrupulose sequenda. q. 23. n. 14
 Immemoralis consuetudo sine prescriptio nunquam a lege censetur exclusiva, etiam si omnis consuetudo vel prescriptio excludatur, nisi ipsa specialiter reiiciatur. q. 37. n. 24
 Inclusio primogeniti omnes alias lineas excludit, quousque omnes ex prima linea deficiant. q. 27. num. 17
 Indefinita appositae in lege, æquipolet uniuersali & quomodo procedat. q. 25. n. 4. & 19
 In maioratibus succeditur primo institutori, non vero ultimo possessori. q. 27. n. 13
 Intestatus decedens cum posset testari, videtur suam legitimam hereditatem reliquisse venientibus ab intestato. q. 37. n. 4
 Institutus ab existente in possessione iuris patronatus remoueri non debet, etiam si postea ab eo euincatur ius patronatus, quaestione 3. num. 8. Idem collatione huiusmodi facta. ibid. num. 11
 Instrumentum si pro te non cantat, nec ego cantabo. q. 28. n. 12
 Instrumentum debet fieri ab eo, qui id conficere tenetur eo modo, ut valeat: & sic cum debitis & vultatis solemnitatibus, nempe ut si sit mulier, cum consensu propinquorum, si vero minor, cum iuramento. quaest. 55. num. 7.
 Interdictum recuperandæ cedi potest. quaest. 32. num. 7
 Interdictum recuperandæ possessionis, quod non datur deiectis a possessione mobilium, non datur etiam deiectis a possessione molendinorum, quæ sunt iuxta flumen. quaest. 52. num. 5. & ibid. n. 6. quomodo hoc intelligatur.
 Inuectus de feudo nouo & paterno iure antiqui feudi & materni, erit inuectus de feudo nouo & paterno: verba enim prædicta qualitate non immutant. quaest. 45. num. 4. & 8. Sed vide num. 13. & quid è conuerso. ibid. num. 14
 In quacunque dispositione & actu intelligitur regulariter clausula, rebus sic stantibus & etiam in iuramento. q. 3. n. 37. & 38
 Iudex delegatus nulliter iudicans, non potest iterum iudicare, nisi primo iudicauerit contra formam mandati. q. 9. n. 6. iuncto n. 17
 Iurisdictio oppidi maioratus a possessore eiusdem de nouo quaesita, an accrescat maioratus, q. 31. n. 30. cum seqq. referuntur opiniones, & n. 33. negatiua probatur.
 Iurisdictio extra territorium exerceri non potest, licet actiue coherere persona. ibid. num. 31

Iurisdictio potest per se subsistere, estque quid ab ipso castro separatum. ibid. n. 34
 Iurisdictio castri feudalis, acquisita a vasallo, non accrescit feudo: sed eo finito erit vasalli cuiusque hæredum. q. 51. n. 9
 Iura libertorum ad hæredes iure hæreditario non transeunt: quod procedit in aliis successioneibus & relictis, quam in successione maioratus. q. 27. n. 34. & 35
 Ius retentionis competit pro expensis a bonæ fidei possessore vtiliter factis. q. 29. n. 7
 Ius primogenituræ cedi, vendi ac renouari potest, præcipue si fiat sequenti in gradu, etiam si viuo præcedente fiat renouatio. quaest. 32. num. 4. & 5
 Iuramento non confirmatur promissio, seu datio archarum ultra decimam partem bonorum. q. 3. n. 16

L

Legata facta in testamento, quod postea rumpitur vel annullatur ex causa præteritionis vel ex hæredationis, quando valeant & quando non. q. 10. n. 3. & n. 7. & 8
 Legata relicta in testamento, vbi alij filij erant hæredes scripti, non reuocantur per præteritionem ignoranter factam ex coniectura mente defuncti, ibid. num. 5. Hoc procedit etiam in melioratione vnico filio facta, vt conferuetur alijs filiis natis, qui sunt præteriti. ibid. n. 6
 Legatum tertij bonorum factum extraneo, stantibus descendens legitimis, valet & sustinetur in quinto. q. 17. n. 7
 Legatum tertij relictum extraneo conuertitur in quintum, legato quinto descendenti. ibid. num. 8
 Legatum vsufructus omnium bonorum, vide vsufructus omnium bonorum, &c.
 Legatum an traditione rei legata fiat irrenouabile, distinguitur. q. 24. n. 2
 Legata habitatio vel proprietate domus, venit habitatio hori accessorii & coniuncti, alias non. q. 31. n. 15
 Legata simpliciter area debetur ædificium postea superimpositum. q. 50
 Legatum filio spurio factum ultra causam alimentorum, est nullum. q. 54. n. 9. & 14
 Legatarius vel fideicommissarius decedens ante aduentum conditionis, nihil transmittit ad hæredes. q. 39. n. 7
 Legatarius non tenetur soluere pretium, nec partem eius rei sibi legata a testatore prius emptæ, pretio non soluto. q. 53. n. 9
 Legitimus per scriptum Principis admittitur ad retractum iure sanguinis. quaest. 42. num. 8
 Legitima non comprehenditur sub renouatione generali bonorum, q. 43. n. 2. ampliatur n. 3. & limitatur n. 4
 Legitima parentum vel filiorum potest consuetudine minui & in totum tolli, dum tamen alimenta eis remaneant. q. 43. n. 7. & 11
 Legitima simpliciter sumpta a iure naturali vel gentium primæuo procedit: ideoque tolli in totum non potest per legem, statutum vel consuetudinem vel Principis scriptum: quamuis quoad quomam sit de iure positiuo, & eodem

& Verborum.

dem minui possit. ibid. num. 12. & vide ibid. num. 14. & 15
 Legitima liberorum poterat olim ante l. quoniam in prioribus, C. de inoff. testam. grauari legato vel fideicommissio. q. 16. n. 7
 Legitima olim apud Iurisconsultos non fuit æstimata quasi patrimonium proprium filij: hodie secus est attentata, d. l. quoniam in prioribus, ibidem, num. 8. & 9. Sed contra prius vide num. 3
 Legitima filiorum hodie redacta est ad iustam legitimam patris & impuberis arrogati in vtrisque enim onus iniunctum non valet, d. q. 16. num. 10
 Legitima filiis non tantum dicitur peruenire ex patris reliquente iudicio, quam ex legis prudentia. ibid. n. 12
 Legitima dicitur legitima pars, quasi proprium filij patrimonium. ibid. n. 13
 Legitima, quæ ex lege filio debetur, fideicommissio non tenetur. ibid. n. 14
 Legitimam portionem relictam alicui, non dicitur ille eam percepisse ex bonis defuncti: sed magis intelligitur quasi suam percepisse. q. 16. num. 19
 Legitima filiis non est debita in vita patris, sed quasi debita. ibid. n. 27
 Legitima iure antiquo apud Iurisconsultos fuit æstimata quasi proprium filij patrimonium. ibid. n. 30
 Legitima relinquenda est filiis absque vilo grauamine, tam in proprietate quam in vsufructu. q. 18. n. 5
 Legitima ad hoc, vt agi possit contra testamentum patris querela inofficiosi testamenti intelligitur secundum valorem bonorum patris tempore eius mortis. q. 2. n. 19
 Legis pars sequens dubia declaratur per partem claram, eiusdem l. præcedentem. quaest. 5. num. 6
 Leges & consuetudines locorum, in quibus sita sunt prædia, seruandæ sunt. q. 37. n. 11
 L. si libertus præterito, §. 1. ff. de bon. liber. rationes plures specialitatis habet. quaest. 27. num. 37
 L. Paulus, §. patroni filius, ff. de bon. libert. intellectus. q. 36. n. 9
 L. fin. C. de pact. intellectus. ibid. n. 11
 L. in rebus, C. de iure dot. tantum procedit, cum vir alias non est soluendo: tunc tertius possessor rei dotalis liberatur a restitutione, offerendo æstimationem, q. 38. num. 12. & 13. Sed hoc procedit soluto matrimonio: secus eo constante, vt ibid. n. 14
 L. in rebus, C. de iur. dot. ratio & intellectus. ibid. num. 19
 L. patrem, ff. que in fraud. cred. intellectus. q. 40. num. 2
 L. licet Imperator, §. fin. cum l. seq. ff. de leg. 2. sensus. q. 48. n. 15
 L. 2. Cod. de pignor. an procedat respectu debitoris vel eius hæredum. q. 53. n. 13
 L. 1. Cod. de iur. fisc. lib. 11. non habet locum in muliere contentende cum fisco pro dote. q. 60. n. 14
 L. licet, C. qui potior in pignor. hab. & l. 30. tit. 12. p. 5. intellectus. ibid. n. 22
 L. pecunia, C. de iur. fisc. solum obtinet in fatorem filij vel alterius similiter priuilegiati non

vero aliorum, q. 61. n. 7. & quomodo hoc præcedat. ibid. n. 11
 L. scripturas, verif. sin autem, C. qui potior in pignor. habeantur, & l. 3. tit. 13. p. 5. materia latissime declaratur. q. 63. per totam.
 L. scripturas, verif. sin autem, C. qui potior in pignor. hab. & d. l. Regia limitantur, quoties exceptio non numeratæ pecuniæ opponitur, &c. ibid. num. 6
 L. scripturas, verif. sin autem, C. qui potior in pignor. hab. & l. 3. tit. 13. part. 5. an procedant, quoties veritas scripturæ priuata præcedentis probatur legitime aliter quam in eis cauetur. ibid. n. 7. & 8
 L. bonorum appellatio, 49. ff. de verb. signif. intellectus. q. 3. n. 35
 L. si vnquam, C. de reuocand. donat. cum simil. hodie in Hispania non procedit respectu quinti, q. 4. n. 20. nec in donatione remuneratoria. ibid. n. 21
 L. boues, §. hoc sermone, ff. de verb. signif. debet intelligi de primo actu valido, & rite facto. q. 9. n. 11
 L. boues, §. hoc sermone, ff. de verbor. signif. regula non procedit, quoties per primum actum non est factis factum menti disponentis, ibid. num. 18
 L. boues, §. hoc sermone, ff. de verb. signif. regula limitatur in dispositionibus testamentorum. ibid. n. 20
 L. sed si plures, §. fin. ff. de vulg. & pupill. regula limitatur propter incapacitatem substituti. q. 16. n. 6
 L. si is, qui ex bonis, ff. de vulg. & pup. vera ratio, alia quam ab Acolta assignata d. q. 16. n. 2. & n. 25. & 26
 L. si is, qui ex bonis, ff. de vulg. & pup. cum materia, de quo filio ipario loquatur. d. quaest. 16. num. 53
 L. 1. tit. 10. lib. 5. Nouæ Collect. Reg. explicatio, q. 23. n. 29
 L. 17. & l. 44. Taur. dum loquuntur de traditione possessionis intellectus. q. 25. n. 11. 13. 18. 20. & 21
 L. 40. Taur. hodie l. 5. tit. 7. lib. 5. Nouæ Collect. Reg. dum agit de transuersalibus, an de his solis transuersalibus vltimi possessoris, qui de primo institutore descendunt, intelligatur: an etiam de his qui ab eo non descendunt, q. 27. n. 1. cum seqq.
 L. 46. Taur. hodie l. 6. tit. 7. lib. 5. Nouæ Collect. Reg. an procedat in expensis a marito in te maioratus vxoris suæ, quem possidet, factis? Referuntur in hoc duæ opiniones contrariæ: auctor probat affirmatiuam. quaest. 30. n. 1. & 2
 L. 46. Taur. an habeat locum in ædificio nouiter constructo in solo vel area maioratus, q. 31. n. 2. cum seqq. & n. 10. agit de quadam limitatione Velalquez.
 L. 46. Taur. locum habet, siue expensæ magnæ, siue parue sint & valde viles. q. 31. n. 9
 L. 46. Taur. non habet locum in ædificiis de nouo factis in area, vel solo maioratus, vbi antea erat domus facta, fuit tamen penitus destructa foloque æquata. q. 41. n. 11. quia tunc dicitur potius nouum ædificium, quam antiqui reædificatio. ibid. n. 12
 Lex 46. Tauri, habet locum in meliorationibus factis

Index Rerum,

factis in hortis conuinctis domui principali maioratus: secus si diuisi sunt horti, quamuis destinati vsui eiusdem domus. *ibid.* n. 14
 L. 46. Taur. non habet locum in area empta & edificata à possessore oppidi maioratus. q. 31. num. 18.
 L. 46. Taur. an habeat locum in armis adiectis castro, aut forralitio maioratus ad sui defensionem? *ibid.* n. 19. & seq. referuntur opiniones, & in n. 21. eligitur negatiua.
 L. 46. Taur. tantum habet locum in expensis factis in castris, oppidis, muris & domibus maioratus. *ibid.* n. 22
 L. 46. Taur. ratio & intellectus. *ibid.* n. 23
 L. 46. Taur. procedit in rebus perpetuo annuatiario subiectis iure maioratus perpetui. q. 31. num. 36
 L. 45. Taur. remedium intentari potest, non solum morte naturali possessoris maioratus, sed etiam ciuili. *quæst.* 32. num. 10. sed contra. num. 15.
 L. 45. Taur. remedium intentari non potest à tertio in vita illius, qui possessionem maioratus in alium, quem eiusdem successorem efficere intendit, transtulerit. *ibid.* n. 11
 L. 45. Taur. remedium non comperit alienatione rerum maioratus facta: quia tunc vocatio non contingit, nisi hoc cauerit fundator maioratus: estque hæc bona cautela. *quæst.* 32. n. 5. & 16.
 L. 45. Taur. forte habuit ortum à l. 7. tit. 4. part. 5. *ibid.* n. 18
 L. 45. Taur. remedium intentari potest, possessore alienare bona maioratus, vel nolente executor conditiones, quando in his speciebus fundator maioratus cauit bona ad sequentem deferri. q. 32. n. 19
 L. 45. Taur. remedium, an in primo maioratus successore possit verificari. q. 33. n. 1. cum seq. Resoluitur negatiue. n. 2. & 3.
 L. Taur. permittens patrem filio spurio quintum relinquere posse pro alimentis, an procedat etiam filius ditissimus sit. *quæst.* 34. num. 3. cum seq.
 L. 9. & 10. Taur. differentia ostenditur. *quæst.* 34. num. 15
 L. 6. tit. 5. part. 5. limitatur, quando aliquibus coniecturis constaret de voluntate partium contraria. q. 55. n. 13
 L. 6. tit. 5. part. 5. an corrigatur hodie, attenda l. 1. *Pareciendo, &c.* tit. 16. lib. 5. Nou. Collect. Reg. *ibid.* n. 21
 L. 1. tit. 16. lib. 5. Nou. Collect. Reg. an loquatur in pluribus reis debendi, principaliter obligatis, vel in pluribus fideiussoribus: vel an habeat locum in vtrisque. *quæst.* 56. num. 1. cum sequent.
 L. 30. tit. 13. part. 5. omitrens casum dotis, quem excipit, l. 29. præcedens, non ideo comprehendere visa fuit. q. 61. n. 27
 L. 9. tit. 15. part. 5. intellectus. q. 61. n. 7
 L. 15. Taur. loquitur & procedit, quando præcessit dos vel donatio propter nuptias meliorationem tertij & quinti: secus vero si melioratio irrevocabilis præcesserit eas. q. 62. n. 11
 L. 214. styli intellectus. *ibid.* n. 12. & 13
 L. 29. Taur. hodie l. 3. tit. 8. lib. 5. Nou. Collect. Reg. intellectus. q. 2. n. 18
 L. 28. Taur. hodie l. 12. tit. 6. lib. 5. Nou. Collect.

Reg. intellectus. q. 4. n. 19
 L. 52. Taur. hodie l. 4. tit. 2. lib. 5. Nou. Collect. Reg. an habeat locum, quando osculum vel copula præcessit donationem localium. q. 5. per totam.
 L. 52. Tauri intellectus. *ibid.* n. 5
 L. 52. Taur. distinctio locum habet etiam & ampliat in casu de quo hic. q. 5. n. 8
 L. 52. Taur. distinctio non procedit in donatis sponso ab sponsa. *ibid.* n. 9
 L. 5. Taur. circa fin. hodie l. 2. tit. 4. lib. 5. Nou. Coll. Reg. sensus & intellectus. q. 5. n. 5
 L. 7. tit. 1. part. 6. intellectus. *ibid.* n. 6
 L. 24. tit. 1. part. 6. littera refertur & intelligitur. q. 7. n. 2
 L. 35. Taur. intellectus. q. 9. n. 16
 L. 27. Taur. hodie l. 11. tit. 16. lib. 5. Nou. Collect. Reg. procedit non solum in pupillari substitutione, sed etiam in exemplari. q. 12. n. 5. & n. 14. in fin.
 L. 27. Taur. absque dubio procedit in substitutione vulgari & fideicommissaria. *ibid.* n. 15
 L. 27. Taur. ordo, vocationes & verba, ibi, *Sus, &c.* Vide verb. Ordo, omnes vocationes, & verba l. 27. Taur.
 L. 27. Tauri expressa est contra opin. *Collæ,* de qua hic. q. 16. n. 2. cum seq. *ibid.* n. 33
 L. 28. Taur. hodie l. 12. tit. 6. lib. 5. Nou. Collect. Reg. intellectus. q. 16. n. 5. & 6
 L. 27. Taur. hodie l. 11. tit. 6. lib. 5. Nou. Coll. Reg. intellectus, & declaratio circa conditiones casuales & mixtas, item & potestatis apponendas in omnibus bonis, seu in legitima, ac tertio & quinto simul. q. 18. n. 20
 L. 30. Taur. hodie l. 15. tit. 6. lib. 5. Nou. Collect. Reg. ibi, *aunque el testador mande lo contrario,* intellectus. *ibid.* n. 7
 L. 41. Taur. non excludit alios modos probandi maioratum ultra in ea contentos, etiam si loqueretur taxatiue. q. 23. n. 15
 L. 42. Taur. intellectus. q. 23. n. 22. & 23
 L. 40. Taur. circa representationem in primogeniorum successione, non est iuris communis correctoria, sed potius iuxta ipsorum naturam, quæ est ut in eis succedat primogenitus, &c. q. 27. n. 16
 Licentiam, quam pater concessit filio libere testandi nulla sibi legitima; an possit idem parens vocare. q. 36. n. 1. cum seq. & *ibid.* n. 3. an licentiam ad faciendam alteri donationem causa mortis concessam filio, donatione semel facta possit pater reuocare in præiudicium donatarij.
 Licentia quæ data est per superiorem reuocari non potest. *ibid.* n. 4
 Linea recta primogenitorum successus in infinitum in primogeniti institutione semper censetur vocata: & sic quilibet eorum habet propriam vocationem iure proprio, non vero in se transmissio: quod nedum procedit in linea recta descendenti, sed etiam transfuersali: quod est præterea ex propria natura, & consuetudine succedendi in maioratibus Hispaniæ. *quæst.* 28. n. 20. 21. & 22
 Linea primo loco in primogenitorum successione consideranda est, & post modum gradus. q. 28. n. 44. & n. 53.
 Linea in proximiori quæritur cum qui descendit per ipsam lineam rectam ex filio maiori, ut ceteris

& Verborum.

ceteris præferatur. *ibid.* n. 46
 Linea vna finita, prius admittitur descendens ex linea sequenti, quam hi, qui sunt in ceteris lineis, etiam si sint propinquiore. *ibid.* num. 47
 Lucrum legale transmittitur etiam non agnatum ad hæredes. q. 39. n. 19 & 11
 Ludouici Molinæ opinio lib. 1. de Hispan. primog. c. 5. n. 39. vers. 9. coniectura, & iterum lib. 2. c. 6. n. 57. cum seq. quo casu vera sit & saluetur. q. 24. num. 31. cum seq.

M

Maioratus qualitates succedendi dubie qualiter & quo tempore probentur. q. 23. num. 33
 Maioratus in testamento factus vel melioratio, an traditione sequuta fiat irrevocabilis. q. 24. n. 1. cum seq. distinguitur n. 3. & 4. diuersum constituitur inter meliorationem & maioratum in hac specie, & num. 5. ratio differentie assignatur.
 Maioratus seu melioratio irrevocabilis efficitur ex traditione facta per constitutum æque ac ex vera traditione. q. 25. n. 22
 Maioratus & melioratio irrevocabilis efficitur in bonis, in quibus pater habet dominium, non autem possessionem, & etiam in nominibus debitorum, facta eorum bonorum cessione in primum successorem. q. 25. n. 27
 Maioratus vel melioratio irrevocabilis per constitutum an fieri possit de his bonis, in quibus maioratus instituitur vel meliorationis conditor non habet possessionem. *quæstion.* 25. num. 36
 Maioratus vltimus possessor potest maioratum, ipsum fruentum, cui voluerit præstare. q. 32. num. 12
 Maioratus constituto de bonis immobilibus an in eo veniant census redimibiles. q. 44. n. 14
 Maioratus probari potest vno ex tribus modis contentis in l. 41. Taur. hodie l. 1. tit. 7. lib. 5. Nou. Collect. Reg. instrumentis, testibus & consuetudine immemoriali. q. 23. n. 1
 Maioratus est ius incorporeum, licet corpora contineat. *ibid.* n. 5
 Maioratus probari potest per testes de ipso actu deponentes. q. 23. n. 17
 Maioratus an probetur scriptura dubia circa maioratus institutionem simul cum possessione decennij, vel requiritur maioris temporis. *ibid.* n. 25. cum seq.
 Mala fidei possessor expensas necessarias, vel vtiliter ab eo factas potest deducere omni casu. q. 29. num. 13. & *ibid.* num. 11. quod fur potest eas recuperare, & etiam in conscientia, ut in num. 13.
 Maritus potest libere ac tuto merces venales vendere, atque eorum ratione contrahere absque eo, quod eius vxor ratione suæ dotis possit eas petere, ne commercium impediatur. q. 61. num. 10
 Maritus alienans rem dotalem potest aduersus proprium factum venire. q. 2. n. 11
 Maritus & vxor dicuntur secundum communem vsum loquendi, qui matrimonium copula & cohabitatione longa consummarunt. q. 4. num. 4

Maritus eiusque hæredes, licet non possint repetere valorem expensarum factarum in rebus maioratus vxoris, possunt tamen eas tollere atque abradere ab ipsis ædificiis, absque tamen illorum præiudicio, nisi maioratus successor tantum velit præstare. q. 30. n. 3. & 5. Idem est regulariter in alio quocunque voluntariè expendente. *ibid.* n. 4
 Mater an possit aliquem filiorum meliorate in arthis? q. 4. n. 21
 Melioratio tertij an ad hoc, ut traditione sequuta fiat irrevocabilis quoad omnia, sufficiat traditio alicuius rei ex his, quæ in melioratione vel maioratu continentur: an vero requiratur omnium prædictarum rerum traditio. q. 25. n. 1. cum sequent.
 Melioratio irrevocabilis efficitur ex traditione facta per substitutum æque ac ex vera traditione. *ibid.* n. 22
 Melioratio tertij facta sub conditione per contractum inter viuos, an efficiatur irrevocabilis statim per traditionem veram vel fictam. q. 26. n. 1. cum seq. Quod si ante aduentum conditionis alteri donator tradiderit rem, et si postea aduenierit conditio, præfertur secundus, etiam si in prima melioratione conditionali appositum sit constitutum. *ibid.* n. 2. sed contra, num. 3
 Meliorationes atque ædificia facta per patrem in rebus filij, in quibus habet vsufructum, pertinent ad filium solutis expensis. q. 50. num. 5
 Melioramenta sunt æstimanda iuxta valorem ædificij, non autem ruderum & materia, quæ ex ipso ædificio diruto vendi possunt. *ibid.* n. 3
 Melioratio tertij & quinti irrevocabilis præcedens, tanquam debitum deduci debet prius, quam quintum. q. 62. n. 6
 Melioratus ex causa onerosa matrimonio, an possit eligere valorem bonorum secundum tempus factæ meliorationis. *ibid.* n. 10
 Melioratio tertij & quinti an vitietur ex hæredatione vel præteritione ignoranter facta. q. 10. per totam, sed n. 4. eligitur opinio quod sustineatur.
 Melioratio in testamento facta vnico filio, conseruatur natis alijs postea præteritis. *ibidem* num. 6
 Melioratio tertij potest fieri pure & libere absque vilo grauamine, conditione aut substitutione. q. 12. n. 17
 Melioratio vel donatio inofficiosa ex causa matrimonij facta iure Regio, potest reuocari, etiam constante matrimonio. q. 2. n. 15
 Melioratione facta à parente habente filios naturales, vel spurios in fauorem vnus ex his, an possit substitui in ea alius extraneus, prætermissis ceteris filiis illegitimis, & sic non seruata forma l. 27. Taur. q. 15. num. 1. cum seq. Referuntur opiniones: eligitur negatiua, ut probabilior indistinctè, n. 6.
 Meliorationes duæ de quinto bonorum separatiuæ, & in diuersos descendentes factæ, an valeant. q. 17. num. 1. cum seq. sed n. 2. pars affirmatiua eligitur.
 Melioramentorum fructus percepti non sunt restituendi. q. 29. n. 17
 Mens testatoris maximè dominatur in conditionibus & substitutionibus. q. 28. n. 56

Index Rerum,

Merces venditæ habita fide de pretio, nisi aliud dictum sit, non sunt venditori pro solutione pretij obligatæ, sed dominium earum transfertur in emptorem: ideo non sunt reddendæ venditori, sed creditores hypothecarij præferuntur in eis, quæst. 59. num. 6. limitatur num. 7

Molendina an dicantur bona truncalia & de radice, ad hoc, vt in eis habeat locum successio truncalis vigore fori consuetudine roborati, q. 52. n. 1. cum seqq. distinguitur n. 12

Molendina inter bona mobilia solent annumerari, ibid. n. 2

Molendina continentur legato mobiliu, ibid. num. 3

Molendina & bona sita iuxta flumen obnoxia fundationi possunt à tutore & curatore alienari tanquam bona mobilia sine decreto iudicis, ibid. n. 4. sed est intelligendum, vt in n. 1. Superiora procedunt in molendinis Italiae, quæ fluminis impetu mouentur, secus in molendinis Hispaniæ, quæ tanquam domus in terra, aut ripis fluminum sunt, ibid. n. 6

Molendinam est prædium rusticum, ibid. n. 10

Molæ & regulæ molendinorum non sunt mobilia, quamdiu illis sunt applicatæ, ibid. n. 7

Molæ affixæ sunt pars ædificiorum, alias instrumentum continentur, si sunt operi rustico destinatæ: idem in columnis, ibid. n. 8

Mulier contentende pro dote cum fisco, non habet locum l. 1. C. de iur. fisc. lib. 11. quæst. 60. num. 14

Mulier in dubio, quando non constat de prioritæ temporis, præferitur pro dote sua fisco, ibid. n. 15

Mulier est magis priuilegiata quam fiscus, ibid. num. 16

Mulier pro sua dote sicut fiscus præferitur in bonis post suam hypothecam quæsitis prioribus creditoribus non priuilegiatis expressam hypothecam habentibus, ibid. n. 18

Mulier pro sua dote præferitur hypothecæ expressæ posteriori, de qua in l. licet, C. qui potior, in pignor. hab. & l. 30. tit. 13. part. 5. q. 60. n. 20. cum seqq.

Mulier in hypotheca dotali præferitur habenti priorem tacitam ratione mutui ad refectionem, ibid. n. 26

Mulier ratione suæ dotis non potest petere merces venales à marito venditas, ne commercium impediatur, q. 61. n. 10

Mulier petens arrhas, an teneatur probare eas non excedere decimam partem bonorum eius, qui eas promittit, si contrarium sibi obiiciatur, an vero id obiiciens quod excedant, q. 1. num. 6

Mulier secundo nubens non solum in arthi, sed etiam in omnibus bonis, quæ quomodolibet habuit ex bonis prioris mariti, habet tantum vsumfructum, q. 4. n. 25

Mulier transfrens ad secunda vota, quid possit relinquere, aut donare in præiudicium filiorum, ibid. n. 23

Mulier nulliter agens in casu l. 51. Taur. circa fin. potest postea intra terminum dictæ l. iterum eligere, q. 9. num. 24. & num. 25. quomodo intelligatur.

Mutuans pecuniam alteri ad emendam aliquam rem, an eam habeat obligatam à iure pro

illius pecuniæ solutione, necne? quæst. 59. per totam, præcipue n. 3

Mutuans ad refectionem domus vel naui, an & quando habeat tacitam hypothecam in re illa suis pecuniis resecta, ibid. n. 2

Mutuans ad aliquam rem emendam cum pacto, vt eadem res sibi hypotheca maneat pro solutione mutui, præferitur in illa re prioribus etiam expressis hypothecis, ibid. n. 4

Mutuans ad emptionem prædij cum hypotheca speciali eiusdem ad solutionem mutui, præferitur prioribus creditoribus, etiam expressam hypothecam habentibus, q. 60. n. 1. & an hoc procedat respectu dotis prioris, latè discutitur per totam hanc questionem.

N

Natus ex damnabili coitu, nullo modo succedit patri neque matri ex testamento nec ab intestato, q. 16. n. 51. & ibid. num. 52. quando de iure nostro Regio dicatur filius natus ex damnabili & reprobo coitu, vt non possit succedere.

Natura communis est filiis legitimis & spuris, q. 51. n. 9

Naturalis cognatus tantum, vel ex eo nepos legitimus pupilli descendens, an excludat eius patrem à successione bonorum truncalium iuxta forum patriæ legitime præscriptum, q. 42. n. 1. cum seqq. n. 4. affirmatiue resoluitur, & n. 9. limitatur in nato ex damnabili coitu.

Naturalis tantum comprehenditur in dispensatione legali, seu statutaria, quæ fundatur in iure naturali sanguinis, seu cognationis & æquitate, nisi ex qualitate personæ aliud colligatur, ibid. n. 5

Necessitas causatiua facit, ne quis liberalitatem exercuisse videatur, q. 16. n. 16

Nemo potest in præiudicium legitimorum filiorum suorum bona sua pauperibus erogare, neque capellanias fundare, aut dotare, quæst. 22. n. 3. & 4

Nepos ex fratre minori an præferatur in successione maioratus pronepoti ex fratre maiori, q. 27. n. 12

Notarius non potest errorem suum corrigere, q. 9. n. 27

Noua dispositio verè inducit propter diuersam personam, q. 28. n. 14

Nouem dies iure Regio concessi ad retractum, à quo tempore recipiant, si conuenierit quod scriptura venditionis fiat, an à tempore venditionis, vel à die consecratæ scripturæ, quæst. 55. cum seqq.

Nullus calus euenire potest, in quo malæ fidei possessor expensas necessarias, vel vitiliter factas, deducere non potest, q. 29. n. 11. & ibid. n. 12. quod fur potest eas recuperare, & etiam in conscientia, vt ibid. n. 13

O

Omissio formæ, licet reddat actum nullum, potest tamen idem actus iterum fieri, q. 9. num. 10

Omissio modicæ solemnitatibus circa probationem immemorabilem non vitiat, q. 23. n. 13

Omnes vocationes dict. l. 27. Taur. sunt ad similitudinem

& Verborum.

litudinem earum, quæ in substitutione exemplari firmantur, q. 13. n. 2

Onus probandi valorem bonorum parentis dotantis filiam ad sciendum, an dos sit inofficiosa, necne, cui incumbat, q. 1. per tot. referuntur opiniones contrariæ, & num. 4. eligitur, quæ opin. sit tenenda.

Onus probandi valorem bonorum promittentis arrhas cui incumbat, ibid. n. 6

Onus probandi vsum & obseruantiam fori, de quo in l. 6. Taur. incumbit agenti eius virtute: & idem in allegata legem fori huius Regni, q. 37. n. 7. & 18

Ordo l. 27. Taur. an sit seruandus non solum in substitutionibus descendendum legitimorum, sed etiam in cæteris substitutionibus descendendum illegitimorum transuersalium, q. 13. num. 1. cum sequentibus, affirmatiue resoluitur, num. 5

Ordo seruandus in conscientia in soluendis debitis, q. 61. n. 10

Osculo vel copula præueniente donationem ioculium, an habeat locum l. 5. 2. Taur. q. 5. num. 1. cum seqq.

Osculis, aut copula interuenientibus ante contracta sponsalia, licet postea ipsa celebrentur, nihil ex sponsalicia largitate lucratur sponsa virtute priorum actuum venerorum, ibid. n. 7

P

Pactum affirmatiuum de succedendo non firmatur iuramento, secus negatiuum, q. 36. num. 8

Pactum initum inter patrem pupilli decedentis, & cognatos eiusdem super bonis truncalibus certo modo diuidendis, an præiudicat aliis cognatis decedentibus, postea pacifcentibus, q. 40. n. 1. cum seqq. & n. 6. Resoluitur validum esse præd. pactum.

Pactum initum tempore constitutionis dotis, vt annui redditus redimibiles, qui in dotem dantur, sint & habeantur pro bonis immobilibus ad hoc, vt in eis succedatur vt in bonis truncalibus, iuxta forum patriæ consuetudine obseruatum, an sit validum, quæst. 45. n. 1. cum seqq. n. 9. cum seqq. distinguitur, & quid erit è contractu, declaratur n. 16. & 17

Paganus licet habeat diuersa bona, vel in diuersis territoriis, non ideo dicitur habere diuersa patrimonialia, q. 53. n. 7

Patens dotans filiam vltra metam legis Regiæ, an possit venire contra proprium factum, q. 2. per totam, & n. 17. amplector negatiuum.

Patens non tenetur præcisè in toto tertio bonorum meliorare descendentem, q. 17. n. 4

Patens non potest vni descendenti in vita donare quintum bonorum, & alteri in morte relinquere tertium & quintum: contra Pal. Rub. ibid. n. 19

Patentes, an in vita vel in morte possint expendere vltra quintum bonorum suorum in præiudicium filiorum legitimorum in elemosynas pauperum, & alia opera pia, & in capellaniam institutione, q. 22. per totam. Et quid homo sit ditissimus, & ex hoc filiis parum præiudicetur, ibid. n. 5. & 6

Patens an succedat filio habito in figura matrimonij, quod inter eius parentes non constabat

ratione alicuius canonici impedimenti, cuius conficius fuit alter tantum parentum, q. 35. n. 1. cum seqq. resoluitur affirmatiue, n. 4

Patens conficius impedimenti matrimonij, erit illegitimus filio: ignorans autem legitimus, ibid. n. 2. sed contra, n. 4

Patens, quod non possit dare licentiam filio vt testetur, secundum Rodr. Suar. quomodo procedat, q. 36. n. 10

Patens succedit filio pupillo in pretio rei immobilis venditæ, non vero consanguinei ex parte matris, ratione fori, quod bona redeant ad truncum vel radicem, q. 38. n. 9

Patentes an excludantur à legitima, statuto vel consuetudine disponente, vt ipsi ab intestato non succedatur, q. 43. n. 5. & n. 8

Patens ali debet à filio iure naturali, caduntque alimenta sub quarto præcepto Decalogi, ibid. num. 10

Pars potest alteram partem compellere, vt de contractu inter se celebrato fiat scriptura pro facilioti probatione, licet à principio id non conuenierit, & an id procedat etiam respectu instrumenti quarentigij, q. 35. n. 4. cum seqq.

Pater an possit filio suo famil. impuberi, quem meliorauit in tertio bonorum suorum substituere pupillariter extraneum in præd. tertio, aliis descendentibus vel consanguinis stantibus, q. 52. n. 1. cum seqq. & n. 6. cum seqq. an procedat in melioratione irreuocabili.

Pater potest filio suo famil. pupillo substituere pupillariter in legitima, quem velit, ibid. n. 2

Pater in melioratione quinti seruare non tenetur ordinem l. 27. Taur. q. 12. n. 12

Pater potest substituere filio vulgariter in legitima, in casu impotentie vel nolentis, ibid. n. 14

Pater meliorans filium in tertio bonorum, si non seruauerit in grauaminibus ordinem & formam l. 27. Taur. tantum contrarius, quod in contrarium factum fuerit, vt hic, ibid. n. 15. & 16

Pater relinquit filiis legitimam non ex voluntate, sed ex legis necessitate, q. 16. n. 11

Pater relinquendo filio legitimam non videtur ei de suo relinquere, ibid. n. 17

Pater, nullo quæstro colore, potest filio spurio aliquid relinquere, neque per viam substitutionis vulgaris vel fideicommissariæ, ibid. n. 24

Pater etiam in defectum filiorum legitimorum, non potest substituere filium spurium in melioratione tertij, ibid. n. 34

Pater an hodie, atrento iure Regio, possit filium suum spurium pupillariter substituere filio legitimo, q. 16. n. 44. cum seqq.

Pater potest vocare ad maioratum filium naturalem, non stantibus legitimis, etiam si habeat patrem legitimum, q. 16. n. 36. & 37

Pater si relinquat filio aliquid vltra legitimam sub conditione, filius nihilominus habebit legitimam sine onere, & in residuo expectatur conditio, quæst. 18. num. 5. & quid in aliis conditionibus casualibus, mixtis & potestatiuis, ibid. num. 14. 15. & 16. & num. 19. Et quid in grauamine posito in legitima, quando filio aliquid vltra legitimam relinquitur, ib. n. 17. & 18

Pater tenetur alere filium, etiam si ex incestuoso vel nefario coitu natus sit, q. 27. n. 8. & 9

Pater qui filio concessit licentiam libere testandi, nulla sibi legitima relicta, an possit prædict. licentiam reuocare, q. 36. num. 1. cum seqq.

Index Rerum.

vbi referuntur opiniones, sed n.6. cum seqq. distinguitur.

Pater an possit reuocare licentiam filio concessam, ad faciendam alteri donationem causa mortis factam iam semel ipsa donatione virtute præd. licentiæ in præiudicium donatarij. ib. n. 3

Pater an succedat pupillo, quem in potestate sua habebat, in bonis truncalibus, in proprietate ratione vsufructus cum onere restituendi post mortem illis, qui sunt de trunco. q. 39. n. 1. cum seqq. Resoluitur negatiue, n. 5. & n. 6. ponitur effectus huius resolutionis.

Pater an in bonis truncalibus possit petere residuum suæ legitimæ, quando in bonis mobilibus pupilli suppleri sibi non potest. q. 43. n. 1. cum seqq. n. 6. negatur: limitatur n. 9.

Pater in præiudicium filiorum potest alteri filio dare licentiam liberè testandi de bonis maternis, vel aliis iam sibi quæsitis, nulla sibi legitima quæsitâ. q. 45. n. 12

Pater illegitimus an possit filio suo illegitimo diuiti, vel habenti bona, aut industriam, in quibus se alere possit, legare quantum bonorum suorum. q. 14. n. 1. cum seqq. n. 6. cum seqq. resoluitur negatiue.

Pater non tenetur filium spurium alere, qui ex operis suis sustinetur & industria ali poterat: potest tamen si velit ei alimenta relinquere. ibid. n. 2. & vide n. 11. & 12

Pater non tenetur alere filium spurium, si ipse alias habet, unde se alat. ibid. n. 7

Patrimonium defuncti quomodo æstimandum sit ad deducendam quartam hæreditatis grauari restitueret hæreditatem alteri competentem, quoties fundus ei relictus non est, sed pignori subiectus, atque euinci speratur. q. 3. n. 5

Pecunia, quibus arma comparantur & etiam fortalicia defenduntur, reconditæ in eis ac destinata ad id, non efficiuntur maioratus. quæst. 37. n. 28

Pecunia redacta ex venditione immobilium, an legari possit stante statuto, quod immobilia extero, vel mulieri nuptæ legari non possint. q. 47. n. 4

Pecunia in genere soluta postquam est consumpta facit extinguere dominium, quod prius penes quemcunque existeret, nec potest ab eo vendicari. q. 61. n. 8. Et multo facilius talis consumptio debet consumere hypothecam, quæ est debitor. ibid. n. 10

Penitentia in contractu venditionis, an hodie iure nouissimo Regio licita sit, non solum iure communi ante confectionem scripturæ, licet partes conuenerint, vt de ipso scriptura fieret. q. 55. n. 20. & 21

Perfecta donatio non recipit diem neque conditionem. lib. 5. q. 62. n. 8

Piscines qui sunt in piscina, stagno, viuario vel lacu, & columbarie existentes in columbario, an sint mobilibus vel immobilibus assignanda. lib. 5. q. 52. n. 9

Possessione probata vnus patroni, & proprietate alterius, à quo præsentatus debeat alteri præferri. q. 3. n. 46. cum pluribus seqq.

Possessio centenaria non sufficit ad præscriptionem primogenij inducendam, nisi etiam concurrant ea omnia, quæ in l. Regia Taur. continentur. q. 23. n. 8

Possessione vnus rei hæreditariæ apprehensa, extraneorum rerum eiusdem hæreditatis non est apprehensa. lib. 5. q. 25. n. 3. & 5

Possessio vera ciuilibis atque naturalis acquiritur ex constituto, et si actus acquirens sit fictus, lib. 5. q. 25. n. 23. & dominium vile atque directum, ibid. n. 24. Idem contingit in cæteris actibus fictis, ibid. n. 25

Possessio non solum bonorum præsentium, sed etiam futurorum per constitutum transfertur, quando constitutum sit de omnibus his bonis expressè, vel simpliciter ex momento acquisitionis, non tamen ex die constituti. lib. 5. q. 25. n. 28. & 29

Possessionis traditio bonorum præsentium tantum, an inducat irreuocabilitatem in bonis futuris postea acquirendis, quæ cadunt sub maioratu vel melioratione. lib. 5. q. 25. n. 34. & 35

Possessio per clausulam constituti in dispositione conditionali appositam, acquiritur demum conditione impleta. lib. 5. q. 26. n. 4

Non tamen potest interim donatio reuocari, vt ibid. n. 5

Quod procedit nedum inter extraneos, sed etiam in donatione facta à patre filio, nisi alteri filio donationem fecerit, eique rem tradiderit, vt in n. 6

Limitatur quando constitutum est purum, licet prima dispositio sit conditionalis, vt in n. 7

Et an hæc hodie procedant in melioratione tertij in contractu inter viuos facta, attento iure Regio, agitur. ibid. n. 9. & 10. cum seqq.

Possessorium remedium, quod appellatur del interrim, an possit proponi pendente iudicio super remedio possessorio l. 45. Taur. ad hoc vt pronuntietur quem in rerum maioratus possessione esse debere, & in ea tuendum per viam interim, & prouisionis. lib. 5. q. 34. n. 1. cum seqq. resoluitur negatiue, n. 3. limitatur, num. 4

Possessorium remedium del interrim, quod Hispani dicunt apud nos in iudiciis possessoris intentari ac proponi potest ac valet, & super eo pronuntiandum est. ibid. n. 2

Publicatis bonis filiifamilias ob eius crimen, peculium aduentitium, in quo pater habet vsufructum non publicatur, etiam quoad proprietatem, sed ipsa cum vsufructu illa remanet patri, lib. 5. q. 39. n. 3. Idem in peculio castrensi & profectitio. ibid. n. 4

Plato solebat appellare spem futuræ successionis somnium vigilantium. q. 16. n. 29

Pluribus reis debendi in solidum obligatis, tenentur vnusquisque pro vitili, si omnes sint presentes & soluendo, attento iure communi nouo authent. lib. 5. q. 56. n. 3

Praxis diuisionis bonorum defuncti faciendæ. q. 21. n. 10

Præscriptio quadraginta annorum, cum tit. qui possit præstare iustam causam præscribendi simul cum bona fide, an sufficiat ad probandum maioratum. q. 23. n. 2. & n. 11. cum seqq.

Præscriptio immemorialis vim obtinet priuilegij, eique æquiparatur. q. 23. n. 4

Præscriptio 100. annorum est verè immemorialis, q. 23. n. 9. sed contra n. 10. præscriptio 99. annorum cum tit. æquiualeat immemoriali, ibid. num. 11. & 12. præscriptio immemorialis, qua probatur maioratus, est vera præscriptio, non vero consuetudo, nisi improprie. ibid. n. 24

Præscriptio

& Verborum.

Præscriptio siue consuetudo immemorialis nunquam à l. censetur exclusâ, etiam si omnis consuetudo vel præscriptio excludatur, nisi ipsa specialiter reiciatur. lib. 5. q. 37. n. 24

Præsentatus, probata possessione vnus patroni, & proprietate alterius, à quo est præsentatus, an debeat alteri præferri, q. 3. n. 46. cum pluribus seqq. præsentatus à bonæ fidei possessore iuris patronatus, licet postea ab eo euincatur, remoueri non debet. q. 3. n. 8

Præsentatus à bonæ fidei possessore, præferatur præsentato à vero patrono, ibid. n. 9. de quo late agitur num. 40. cum seqq. vique in fin. Idem in rectore putatio, & in collatione facta ab eo, qui ius conferendi putabatur habere. ibid. num. 11

Prærogatiua proximioris & primogenitura in successione transuersalium, an sit admittenda quoties vltimus possessor transuersalis est. lib. 5. q. 27. n. 4. & n. 30

Pretium rei non dicitur res ipsa. lib. 5. quæst. 38. num. 10

Pretium in vniuersalibus succedit loco rei improprie, non vero in particularibus vilo modo. ibid. n. 11

Pretium succedit loco rei in vniuersalibus, & id quidem improprie & ex fictione, lib. 5. q. 48. num. 7. & 16. pretium in particularibus non succedit loco rei, ibid. n. 10. nisi aliud agatur, vt in n. 12

Pretium redactum ex venditione feudi non habet vicem, aut locum feudi, nec quod ex ipsa pecunia comparatur. ibid. n. 11

Pretium redactum ex re maioris, vendita, seu res, quæ ex post facto ex illo pretio empta fuit, an censetur subrogata in locum rei maioris vendita, lib. 5. q. 48. n. 23. pretium non succedit loco rei in particularibus, sed tantum in vniuersalibus. lib. 5. q. 47. n. 4

Pretium rei empta, postea in maioria soluendum est ab omnibus hæreditibus pro hæreditariis portionibus non vero à succedente in maioria. lib. 5. q. 53. n. 10

Primogenitura an habeat locum, cum succeditur fratri, lib. 5. q. 27. n. 6. & n. 24. cum seqq. primogenitus nascendo se includit, & ideo excludit perpetuo secundogenitum. lib. 5. q. 27. n. 18

Primogenitura ius cedi, vendi, ac renuntiare potest, præcipue si fiat sequenti in gradu, etiam si viuo præcedente fiat renuntiatio, lib. 5. q. 32. n. 4. & 5. primogenitus potest credere in vita in fauorem secundogeniti ius possessionis sibi competens ex l. 45. Taur. ibid. n. 6

Priuilegium l. in rebus, C. de iur. dot. minime transit ad hæredes extraneos mulieris. lib. 5. q. 58. num. 17

Priuilegium tacite & sicte stipulationis transit ad hæredes etiam extraneos, non tamen cum prælatione. ibid. n. 18

Probata possessione vnus patroni & proprietate alterius, à quo præsentatus debeat alteri præferri. q. 3. n. 46. cum pluribus seqq.

Probatio maioratus per præscriptionem 100. annorum, absque immemoriali bene excluditur virtualiter à l. 41. Taur. q. 23. n. 21

Probationes sunt arbitrariæ, lib. 5. q. 57. num. 8. & ibid. n. 9. quod in ciuilibus plura indicia & præsumptiones inducunt probationem.

Promissio artharum decimam partem bonorum

eas promittentis excedere non potest, & an bona fide possessa, si postea euincantur, comprehendantur. q. 3. n. 1. cum seqq. & ratio prioris dicti ponitur, n. 13

Promissio, seu datio artharum vltra 10. partem bonorum iuramento non confirmatur. q. 3. num. 16

Promissum vel datum nomine artharum an imputandum sit in quintum relictis filiis legitimis prioris matrimonij, vel tanquam as alienum deducendum sit de corpore hæreditatis. q. 4. per tot.

Promissio artharum. Vide etiam artharum promissio.

Proprietas semper est vtilior vsufructu, cum sit perpetua & transitoria ad hæredes. q. 18. n. 3

Protectio maioris valoris tritici, & c. solet fieri in prima petitione executionis, & postea producantur literæ testimoniales eiusdem valoris in iudicio. q. 54. n. 23

Proximioris prærogatiua & primogenitura in successione transuersalium an sit admittenda, quoties vltimus possessor transuersalis est. lib. 5. q. 27. n. 4. & n. 30

Proximitas in successione primogenitorum vltimi possessoris consideranda est, non vero primi testatoris, iuxta veriorum & communem sententiam, licet contraria sit etiam communis, lib. 5. q. 27. n. 7. & n. 8. in descendentes autem vltimi possessoris in dubio procedit prior opinio, vt in n. 9. præterquam si à familia primi institutoris non procedat, vt in n. 10

Proximitas vltimi possessoris maioratus descendens absque descendentes attendenda est, non vero primi fundatoris, dummodo ex familia eiusdem transuersalis primogeniti vltimi possessoris sit. num. 1. ibid.

Proximior vocatus in materia repræsentationem admittente, pro vt est maioratus, intelligitur per repræsentationem. lib. 5. q. 27. n. 36

Proximior sicut in descendentes testatoris non præferatur, sed ille, qui est ex linea primogenitura idem dicendum est in transuersalibus. lib. 5. q. 28. n. 23

Q

Qualitas facilius probatur quam substantia. q. 23. n. 32

Qualitates succedendi maioratus dubiè qualiter & quo tempore probentur. ibid. n. 33

Qualitas adiuncta verbo, debet regulari secundum tempus verbi. q. 46. n. 8

Quarta debita vxori inopi in casu auth. præterea, C. vnde vir & vxor, etiam si ex suis operis possit se sustentare, ei debetur. quæst. 54. num. 5. & n. 11. & 13.

Quantum an deducatur de tertio prius reuocabili alteri donato. lib. 5. q. 62. n. 1. & per totam quæst. resoluitur negatiue, n. 5. & seq.

Quantum priusquam tertium deducitur ex hæreditate diuidenda fauore animæ. ibid. num. 2. & quomodo intelligatur. ibid. n. 12

Quinto vno prælegato descendenti potest alterum quintum legari. q. 17. n. 3

Quinto legato descendenti & tertio extraneo, legatum tertij conuertitur in quintum. ibid. num. 8